

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА**

КАХНОВЕЦЬ СОЛОМІЯ ОЛЕГІВНА

УДК 343.163

**УГЛЯД ПРОКУРОРА
У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ**

Спеціальність 12.00.09 – кримінальний процес та криміналістика;
судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність

АВТОРЕФЕРАТ
дисертації на здобуття наукового ступеня
кандидата юридичних наук

Львів – 2021

Дисертацією є рукопис.

Робота виконана на кафедрі кримінального процесу та криміналістики юридичного факультету Львівського національного університету імені Івана Франка Міністерства освіти і науки України

Науковий керівник – кандидат юридичних наук, доцент
БОЙКО Володимир Петрович,
Львівський національний університет
імені Івана Франка,
доцент кафедри кримінального процесу
та криміналістики

Офіційні опоненти: доктор юридичних наук, професор
ЮРЧИШИН Василь Михайлович,
Чернівецький юридичний інститут
Національного університету
«Одеська юридична академія»,
завідувач кафедри кримінальної юстиції;

кандидат юридичних наук, доцент
ШЕХАВЦОВ Руслан Миколайович,
Факультет №1 Інституту з підготовки фахівців
для підрозділів Національної поліції Львівського
державного університету внутрішніх справ,
доцент кафедри кримінального процесу
та криміналістики

Захист відбудеться «26» лютого 2021 р. о 10:00 год. на засіданні спеціалізованої вченої ради Д 35.051.03 у Львівському національному університеті імені Івана Франка (79000, м. Львів, вул. Січових Стрільців, 14, зал засідань юридичного факультету, ауд. Г-249).

З дисертацією можна ознайомитись у Науковій бібліотеці Львівського національного університету імені Івана Франка (79005, м. Львів, вул. Драгоманова, 5).

Автореферат розісланий « 25 » січня 2021 року.

Учений секретар
спеціалізованої вченої ради

В. О. Семків

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Актуальність теми. Нині у сфері кримінального судочинства спостерігається тенденція до збільшення питомої ваги диспозитивності у методі кримінально-процесуального регулювання. Така тенденція видається позитивною, адже забезпечує можливість багатоваріантності у процесуальних рішеннях та процесуальних діях службових осіб, які ведуть кримінальне провадження.

Динамізм соціальних процесів зумовлює трансформацію та появу нових кримінально-процесуальних правовідносин. Законодавець зрідка передбачає і не завжди реагує на них докладною правовою регламентацією. Однак здійснювати таке прогнозування не завжди доцільно, оскільки досягнення мети кримінально-процесуального регулювання забезпечується, серед іншого, і завдяки його гнучкості.

За таких обставин особливого значення набуває угляд прокурора, який надає йому можливість, у визначених кримінально-процесуальним законом випадках, обрати оптимальний варіант вирішення правової ситуації. У своїй діяльності прокурор постійно постає перед необхідністю вибору однієї з можливих альтернатив, яка має бути законною, обґрунтованою та справедливою. У цьому полягає практична цінність угляду прокурора. Водночас вибір, про який йдеться, вимагає від прокурора чималого рівня кваліфікації та професійного досвіду.

Вагомий внесок у становлення та розвитку проблематики угляду прокурора у кримінальному провадженні здійснили дослідники у сфері теорії права В. Г. Антропов, О. О. Березін, Д. В. Бойко, П. Д. Гуйван, О. Л. Жильцов, О. С. Ігнат'єв, О. В. Корабліна, П. В. Марков, Т. С. Март'янова, О. О. Нікітін, М. Б. Рісний, М. В. Пресняков, О. С. Скударнов, В. В. Степаненко, Б. В. Фасій, Р. І. Хасаншин та ін. У їхніх роботах закладені підвалини та обґрунтовані цінні наукові позиції з питань правозастосовного угляду.

Напрацювання цих та інших авторів були розвинуті представниками галузевих правничих наук у доктринальних розвідках таких різновидів правозастосовного угляду як суддівський (Є. С. Азарова, Д. І. Артьомова, В. В. Вапнярчук, О. В. Ведерніков, А. С. Гамбарян, Ю. В. Грачова, О. В. Гришук, С. М. Глубоченко, Д. В. Грібанов, Н. К. Джафаров, С. Н. Зеленський, Н. Д. Еріашвілі, К. П. Єрмакова, В. С. Канцір, А. Д. Кірілова, О. П. Кузнецов, І. О. Куканова, П. Ф. Куфтирев, Т. М. Лопатіна, А. С. Макаренко, Г. П. Мельник, М. С. Мережкіна, Л. А. Остафійчук, О. В. Острогляд, О. І. Рарог, В. В. Рожко, О. В. Рубанов, А. С. Петрова, Д. І. Попов, Б. В. Сідоров, В. В. Соколев, У. В. Сокіл, А. Д. Татарова, А. В. Тихий, О. В. Яценко та ін.), поліцейський (Ю. Є. Аврутін, А. В. Гірвіц, С. В. Перов та ін.) та угляд слідчого (А. Ю. Афанасьєв, М. А. Кунашев, П. Г. Марфіцин, Р. Я. Мамедов, Є. С. Худякова, С. І. Чернобаєв, А. Б. Ярославський та ін.).

На протигагу означеним видам правозастосовного угляду, дослідженню угляду прокурора у кримінальному провадженні приділено невивправдано мало уваги. Ця проблематика стала предметом дисертацій Ж. К. Конярової, А. В. Ларіної та Є. В. Терехова, поодиноких наукових статей С. Е. Вороніна, Н. Ф. Вороніної, Д. Г. Пічугіна, О. В. Полієнка. Різним аспектам правозастосовного угляду у кримінальному процесі присвятили свої праці О. Я. Баєв, В. О. Попов, О. О. Торбас.

З огляду на це, досі відсутнє єдине розуміння угляду прокурора у кримінальному провадженні, немає загальноновизнаних підходів щодо підстав цього явища, не сформульовано спільної позиції стосовно меж угляду прокурора, а також різновидів цієї правової категорії.

Актуальним залишається й з'ясування особливостей реалізації угляду прокурора у різних стадіях кримінального провадження. Системний аналіз вітчизняного кримінального процесуального законодавства свідчить про чималу кількість оцінних понять, колізійних норм, прогалин у кримінально-процесуальному регулюванні та інших його дефектів, що є підставою для угляду прокурора. Натомість зміни і доповнення до КПК України, спрямовані на усунення зазначених недоліків, нерідко не покращують, а, навпаки, погіршують правозастосування.

Тож проблематика угляду прокурора у кримінальному провадженні має важливе науково-прикладне значення, що й обумовлює актуальність теми цього дослідження.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Дисертація підготовлена в межах наукової теми кафедри кримінального процесу та криміналістики Львівського національного університету імені Івана Франка «Забезпечення реалізації прав і свобод особи у кримінальному провадженні в контексті конституційних змін та новел кримінального процесуального законодавства» (номер державної реєстрації 0118U000624). Тему дослідження «Угляд прокурора у кримінальному провадженні» затверджено Вченою радою Львівського національного університету імені Івана Франка (протокол № 15/2 від 24.02.2016 року).

Мета і завдання дослідження. Метою дисертації є системний аналіз угляду прокурора у кримінальному провадженні, формулювання цілісної концепції цього виду правозастосовного угляду та вироблення пропозицій щодо удосконалення кримінального процесуального законодавства України, практики його застосування у цьому напрямі.

Для досягнення цієї мети поставлені такі завдання:

- визначити ознаки, з'ясувати підстави та сформулювати дефініцію поняття «угляд прокурора у кримінальному провадженні»;
- дослідити межі угляду прокурора у кримінальному провадженні;
- здійснити класифікацію угляду прокурора у кримінальному провадженні;

- розкрити особливості реалізації угляду прокурора на початку досудового розслідування;
- висвітлити особливості реалізації угляду прокурора на етапі складання повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення;
- з'ясувати особливості реалізації угляду прокурора на етапі завершення досудового розслідування;
- визначити особливості реалізації угляду прокурора у стадії підготовчого провадження;
- розглянути особливості реалізації угляду прокурора у стадії судового розгляду;
- охарактеризувати особливості реалізації угляду прокурора у провадженнях з оскарження й перевірки судових рішень;
- вивчити практику застосування угляду прокурора у кримінальному провадженні;
- виробити та обґрунтувати пропозиції, спрямовані на вдосконалення правового регулювання в контексті угляду прокурора у кримінальному провадженні.

Об'єктом дослідження є правозастосовний угляд у кримінальному провадженні.

Предметом дослідження є угляд прокурора у кримінальному провадженні.

Методи дослідження. Основу дослідження становить *діалектичний підхід* до наукового пізнання соціальних явищ.

При написанні роботи також використані загальнонаукові та спеціально-юридичні методи пізнання: *аналіз* (застосовувався з метою детального дослідження угляду прокурора у кримінальному провадженні, що дало можливість, зокрема, виокремити його ознаки), *синтез* (використовувався для класифікації угляду прокурора у кримінальному провадженні), *узагальнення* (застосовувався з метою формування та розвитку на основі вже наявних у спеціальній літературі позицій та думок, нових наукових підходів, пропозицій щодо розуміння угляду прокурора у кримінальному провадженні), *структурно-функціональний метод* (дав можливість виокремити як негативні, так і позитивні аспекти реалізації угляду прокурора у кримінальному провадженні), *герменевтичний метод* (використовувався для тлумачення суті та змісту норм кримінального процесуального права, що є підставами для угляду прокурора у кримінальному провадженні), *догматичний* чи *спеціально-юридичний метод* (застосовувався при аналізі особливостей реалізації угляду прокурора у стадіях кримінального провадження); *моделювання* (застосовувався для побудови проєктів кримінально-процесуальних норм); *конкретно-соціологічний* (за його допомогою досліджено підходи до угляду прокурора у кримі-

нальному провадженні шляхом анкетування суб'єктів правозастосовної діяльності).

Наукова новизна одержаних результатів полягає у тому, що дисертація є першим після прийняття нового кримінального процесуального законодавства у вітчизняній правовій науці дослідженням угляду прокурора у кримінальному провадженні, в якому з позиції теорії права, науки кримінального процесу, кримінального процесуального регулювання розглянуті доктринальні та прикладні питання його реалізації, містить науково обгрунтовану та практично затребувану концепцію угляду прокурора у кримінальному провадженні, що доповнює надбання кримінального процесуального права та науки про нього.

Найістотнішими результатами дослідження, яким властиві елементи наукової новизни, є такі положення та висновки.

Уперше:

1) Виокремлені і сформульовані ознаки угляду прокурора у кримінальному провадженні та на їх основі дано визначення поняття «угляд прокурора у кримінальному провадженні» – це аспект правозастосовної діяльності прокурора у кримінальному провадженні, що полягає у виборі, передбаченому кримінальним процесуальним законом, або такому, що впливає з нього, чи зумовленого недоліками кримінального процесуального регулювання, прокурором процесуальної дії чи процесуального рішення з двох чи більше законних, обгрунтованих та справедливих альтернатив, які відповідають вимогам, що ставляться до правозастосовного акту, у межах повноважень прокурора та з урахуванням обставин кримінального провадження, на підставі його внутрішнього переконання і правосвідомості;

2) здійснено класифікацію угляду прокурора у кримінальному провадженні за кількома критеріями, зокрема: за предметом, – на нормативний та індивідуальний, за ступенем дискретності, – на безперервний і дискретний, за галузевою приналежністю норм права, – на угляд у сфері кримінального права та угляд у сфері кримінального процесуального права, залежно від статусу прокурора, – на угляд, що може бути підданий перегляду, та на остаточний угляд;

3) запропоновано встановити чіткі підстави для визначення керівником органу прокуратури групи прокурорів у кримінальному провадженні з його початку і до завершення. Для цього ч. 1 ст. 37 КПК України доречно доповнити третім і четвертим положеннями такого змісту: «При визначенні групи прокурорів керівник органу прокуратури враховує кількість епізодів, суспільний резонанс, тяжкість злочину, місце його вчинення, обсяг слідчих (розшукових), негласних слідчих (розшукових) та інших процесуальних дій, що необхідно провести у кримінальному провадженні, обсяг участі прокурора у розгляді слідчими судьями клопотань, скарг

під час досудового розслідування, строки досудового розслідування та заходів забезпечення кримінального провадження, обсяг документів, що необхідно підготувати для продовження строків досудового розслідування та дії заходів забезпечення кримінального провадження, кількість учасників кримінального провадження. Визначення групи прокурорів з огляду на інші обставини заборонено»;

4) аргументовано доповнити ч. 10 ст. 216 КПК України після слів «свою постановою визначає підслідність всіх цих злочинів» формулюванням такого змісту: «згідно із правилами про підслідність кримінальних правопорушень, які встановлені у частинах першій–дев'ятій цієї статті»;

5) внесено пропозицію передбачити у ст. 470 КПК України ще одну обставину, яку необхідно враховувати прокурору при вирішенні питання про укладення угоди про визнання винуватості, доповнивши її новим пунктом такого змісту «2¹) добровільність згоди підозрюваного чи обвинуваченого на укладення угоди про визнання винуватості»;

6) обґрунтовано доповнити ч. 4 ст. 469 КПК України абзацом 3, у якому передбачити випадки встановлення нових обставин справи, що можуть впливати на укладення угоди про визнання винуватості: «У випадку встановлення нових обставин кримінального провадження, які не передбачені угодою про визнання винуватості, прокурор відкладає направлення до суду обвинувального акта з угодою для з'ясування усіх обставин справи, але не більше, ніж на місяць. Якщо місячний строк завершився, а обвинувальний акт з угодою не скеровані до суду, то угода про визнання винуватості припиняє свою дію, а судові провадження здійснюються в загальному порядку».

Удосконалено:

1) наукові уявлення про межі угляду прокурора у кримінальному провадженні, якими є правові рамки, що встановлюють допустиму свободу прокурора у виборі найдоцільнішого із законних, обґрунтованих та справедливих варіантів процесуальних рішень та процесуальних дій;

2) доктринальну інтерпретацію оцінного поняття «достатні докази, що є підставою для повідомлення про підозру», під якими варто розуміти узгоджену, взаємопов'язану, без внутрішніх суперечностей систему доказів, що підтверджують наявність обставин, які утворюють подію кримінального правопорушення та винуватість підозрюваного у його вчиненні;

3) правові позиції щодо підвищення ефективності правового регулювання зміни та висунення додаткового обвинувачення прокурором в суді. Так, аби усунути суб'єктивізм керівника органу прокуратури у погодженні такого рішення, а також забезпечити захист прав та законних інтересів учасників судового провадження, прокурору, який підтримує публіч-

не обвинувачення, доречно надати повноваження самостійно приймати рішення про необхідність його зміни, висунення додаткового обвинувачення або початку провадження щодо юридичної особи;

Набули подальшого розвитку:

1) пропозиція доповнити ч. 1 ст. 338 КПК України новим абзацом такого змісту: «Зміна обвинувачення в суді прокурором не допускається, якщо при цьому істотно змінюються фактичні обставини обвинувачення, сформульованого в обвинувальному акті»;

2) позиція про те, що здійснювати підтримку поданої апеляційної (касаційної) скарги в суді апеляційної чи касаційної інстанції доречно процесуальному керівнику або публічному обвинувачу;

3) пропозиція щодо зміни чинного порядку відмови від апеляційної скарги прокурором вищого рівня, зобов'язавши його мотивувати своє рішення. Така пропозиція має бути поширена й на відмову від касаційної скарги та заяви про перегляд судового рішення за нововиявленими або виключними обставинами;

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що сформульовані у межах дослідження висновки, теоретичні положення та науково обґрунтовані пропозиції можуть бути використані:

– у правотворчій діяльності – для удосконалення регламентації норм кримінального процесуального права, що є підставами для угляду прокурора у кримінальному провадженні. Пропозиції і рекомендації, викладені у дисертації, прийняті та використовуються у практичній діяльності (акт впровадження від 25.09.2020 року Львівської обласної прокуратури);

– у правозастосовній діяльності – під час вирішення питань щодо реалізації угляду прокурора у кримінальному провадженні, у процесі підвищення кваліфікації прокурорів;

– у науково-дослідній роботі – як основа для подальшого розвитку вчення про угляд прокурора у кримінальному провадженні;

– у навчальному процесі – при викладанні та вивченні курсу «Кримінально-процесуальне право України», «Прокурорське право України», при підготовці методичних матеріалів, курсів лекцій, спеціальних курсів, посібників, підручників, науково-практичних коментарів до КПК України. Результати дисертації використовуються у навчальному процесі юридичного факультету Львівського національного університету імені Івана Франка, Інституту права, психології та інноваційної освіти Національного університету «Львівська політехніка» (акт впровадження від 13.10.2020 року), Львівського державного університету внутрішніх справ (акт впровадження від 30.10.2020 року) під час викладання названих дисциплін.

Апробація результатів дисертації. Дисертація виконана на кафедрі кримінального процесу та криміналістики Львівського національно-

го університету імені Івана Франка, окремі її положення неодноразово доповідалися на наукових семінарах, а на завершенні робота обговорена, схвалена і рекомендована до захисту. Основні положення дисертації були оприлюднені на 6 науково-практичних конференціях (див. п. п. 6–11 Списку опублікованих праць за темою дисертації).

Публікації. Крім тез доповідей на конференціях, результати дисертації опубліковано в 5 наукових статтях, з яких 4 – у вітчизняних фахових наукових виданнях та 1 – в іноземному періодичному науковому виданні.

Структура та обсяг дисертації обумовлені метою, завданнями та предметом дослідження. Дисертація складається зі вступу, трьох розділів, які поділено на вісім підрозділів, висновків, списку використаних джерел та додатків. Загальний обсяг роботи становить 232 сторінки, основний текст викладений на 196 сторінках. Список використаних джерел містить 237 найменувань (25 сторінок), додатки викладені на 9 сторінках.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ РОБОТИ

У **Вступі** обґрунтовано актуальність теми дисертації, визначено її взаємозв'язок із науковими програмами, планами, темами та ступінь наукової розробки, описано об'єкт і предмет дослідження, сформульовано його мету і завдання, викладено методологічну основу роботи, окреслено положення, які характеризують її наукову новизну, роз'яснено практичне значення одержаних результатів дослідження, наведено дані про апробацію його результатів, публікації і структуру дисертації.

Розділ 1 «Суть, межі та види угляду прокурора у кримінальному провадженні» складається з трьох підрозділів.

У підрозділі 1.1. «Поняття, ознаки та підстави угляду прокурора у кримінальному провадженні» проаналізовано близькі за значенням до категорії «угляд» поняття «розсуд», «дискреція» та «дискреційні повноваження».

Виділено конститутивні ознаки та сформульовано авторське визначення угляду прокурора у кримінальному провадженні.

Визначено підстави для застосування прокурором угляду у кримінальному провадженні.

У підрозділі 1.2. «Межі угляду прокурора у кримінальному провадженні» визначено, що межами угляду прокурора у кримінальному провадженні є правові рамки, які встановлюють допустиму свободу прокурора у виборі найдоцільнішого із законних, обґрунтованих та справедливих варіантів процесуальних рішень та процесуальних дій.

Класифіковано межі угляду прокурора за кількома критеріями: за джерелом закріплення (межі угляду прокурора, встановлені у нормативно-

правових актах; межі угляду прокурора, не встановлені у нормативно-правових актах); за кількістю доступних прокуророві можливих варіантів процесуального рішення або процесуальної дії межі його угляду бувають вузькими (наявні лише дві альтернативи) широкими (вибір є з трьох і більше варіантів); залежно від стадії правозастосування: межі угляду прокурора на стадії встановлення фактичних обставин справи, межі угляду прокурора на стадії встановлення юридичних обставин справи, межі угляду прокурора на стадії прийняття правозастосовного акту, межі угляду прокурора на стадії контролю за виконанням правозастосовного акту.

У підрозділі 1.3. «Види угляду прокурора у кримінальному провадженні» запропоновано наступну класифікацію.

За предметом угляд прокурора у кримінальному провадженні можна поділити на: нормативний та індивідуальний. За ступенем дискретності угляд прокурора у кримінальному провадженні може бути безперервний і дискретний. За галузевою приналежністю норм права угляд прокурора у кримінальному провадженні буває: у сфері кримінального права та у сфері кримінального процесуального права. Залежно від статусу прокурора: угляд, що може бути підданий перегляду; остаточний угляд.

Розділ 2 «Угляд прокурора у стадії досудового розслідування» складається з трьох підрозділів.

У підрозділі 2.1. «Угляд прокурора на початковому етапі досудового розслідування» обґрунтовано позицію щодо необхідності формулювання вичерпного переліку підстав початку досудового розслідування, зокрема пропонується у абз. 3 ч. 1 розділу 2 глави I Положення про Єдиний реєстр досудових розслідувань, порядок його формування та ведення, або уточнити, про яке саме «інше джерело» йдеться, або усунути такий привід для початку досудового розслідування.

Зауважено, що одним з випадків прояву угляду прокурора у стадії досудового розслідування є визначення групи прокурорів та старшого групи. Запропоновано встановити чіткі підстави для визначення керівником органу прокуратури групи прокурорів.

У підрозділі 2.2. «Угляд прокурора на етапі складення повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення» запропоновано доповнити ч. 10 ст. 216 КПК України після слів «своєю постановою визначає підслідність всіх цих злочинів» формулюванням такого змісту: «згідно із правилами про підслідність кримінальних правопорушень, які встановлені у частинах першій – дев'ятій цієї статті», тобто з урахуванням визначених у ст. 216 КПК України правил підслідності.

Запропоновано у ч. 3 ст. 294 КПК України надати повноваження керівнику місцевої прокуратури, керівнику регіональної прокуратури або його першому заступнику чи заступнику, заступнику Генерального прокурора продовжувати строк досудового розслідування до п'яти місяців.

Проаналізовано наукові погляди щодо оцінних понять: складність, особлива складність і виняткова складність провадження.

Запропоновано у § 4 глави 24 КПК України передбачити залежність продовження строку досудового розслідування залежно від тяжкості злочину, у вчиненні якого підозрюється особа.

У підрозділі 2.3. «Угляд прокурора на етапі завершення досудового розслідування» стверджується, що аналіз ст.ст. 45–49 КК України дає підстави для висновку про наявність підстав для правозастосовного угляду прокурора, оскільки мовна конструкція «може бути» має диспозитивний характер. Зауважено, що законодавець, визначаючи умови звільнення особи від кримінальної відповідальності, використовує оцінні ознаки, які є підставою для угляду прокурора.

Обґрунтовано доцільність внесення змін до підстав для звільнення особи від кримінальної відповідальності у зв'язку з дійовим каяттям та у зв'язку з примиренням винного з потерпілим, а саме: у ст. 45 КК України замість формулювання «повне відшкодування завданих нею збитків або усунення заподіяної шкоди» зазначити «усунення заподіяної шкоди, зокрема повне відшкодування завданих нею збитків», а у ст. 46 КК України замість «відшкодувала завдані нею збитки або усунула заподіяну шкоду» – «усунула заподіяну шкоду, зокрема відшкодувала завдані нею збитки».

Розділ 3. «Угляд прокурора під час судового провадження» складається з трьох підрозділів.

У підрозділі 3.1. «Угляд прокурора у стадії підготовчого провадження» звернуто увагу, що готуючись до підготовчого судового засідання, прокурор ще на етапі досудового розслідування вдається до угляду з метою вирішення питання про форму закінчення досудового розслідування.

Підтримано думку тих науковців, які пропонують перенести питання щодо затвердження угод (угода про примирення між потерпілим та підозрюваним чи обвинуваченим/ угода між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим про визнання винуватості) у стадію судового розгляду, оскільки у підготовчому судовому засіданні суд не вирішує питання про долучення до обвинувального акту матеріалів кримінального провадження та не досліджує докази.

У ст. 470 КПК України запропоновано передбачити ще одну обставину, яку необхідно враховувати прокурору при вирішенні питання про укладення угоди про визнання винуватості, доповнивши її новим пунктом такого змісту «2¹) добровільність згоди підозрюваного чи обвинуваченого на укладення угоди про визнання винуватості».

Аргументовано необхідність доповнити положення ч. 4 ст. 469 КПК України абзацом 3, в якому передбачити випадки встановлення нових обставин справи, що можуть впливати на укладення угоди про визнання винуватості: «У випадку встановлення нових обставин криміналь-

ного провадження, які не передбачені угодою про визнання винуватості, прокурор відкладає направлення до суду обвинувального акту з угодою для з'ясування усіх обставин справи, але не більше, ніж на місяць. Якщо місячний строк завершився, а обвинувальний акт з угодою не скерований до суду, то угода про визнання винуватості припиняє свою дію, а судові провадження здійснюються в загальному порядку».

У підрозділі 3.2 «Угляд прокурора у стадії судового розгляду» констатовано, що використовуючи угляд, прокурор у стадії судового розгляду: 1) вирішує, чи проголошуватиме вступну промову; 2) висловлює позицію щодо порядку дослідження доказів; 3) приймає рішення про доповнення, зміну або відмову від підтримання публічного обвинувачення; 4) вирішує питання про усунення державного обвинувача або про самотійну участь у судовому розгляді у разі відмови у погодженні доповнення, зміни чи відмови від підтримання державного обвинувачення; 5) викладає свою думку щодо суті обвинувачення, а також з інших питань, що виникають під час судового розгляду; 6) визначає, чи виступатиме у судових дебатах один прокурор або кожен із них обґрунтовує у промові свою позицію у певній частині обвинувачення; 7) висловлює міркування щодо кримінально-правової кваліфікації, призначення заходів кримінально-правового характеру та інших питань, що вирішує суд за наслідками судового розгляду.

Підтримано думку науковців щодо необхідності доповнити ч. 1 ст. 338 КПК України абзацом такого змісту: «Зміна обвинувачення в суді прокурором не допускається, якщо при цьому істотно змінюються фактичні обставини обвинувачення, сформульованого в обвинувальному акті».

Запропоновано визначити строк, упродовж якого прокурор повинен погодити зміну обвинувачення, висунення нового обвинувачення, відмову від підтримання державного обвинувачення та початку провадження щодо юридичної особи з прокурором вищого рівня, що не повинен перевищувати 10 днів, шляхом внесення відповідних доповнень до ч. 1 ст. 341 КПК України. У разі недотримання 10-денного строку прокурором судовий розгляд продовжується в загальному порядку.

Підрозділ 3.3. «Угляд прокурора у провадженнях з оскарження й перевірки судових рішень» запропоновано раціоналізувати кримінальне провадження шляхом надання можливості державному обвинувачу, який брав участь у розгляді кримінального провадження в суді, підтримувати подану ним апеляційну (касаційну) скаргу в суді апеляційної (касаційної) інстанції.

Підтримано думку науковців щодо необхідності наведення прокурором мотивів відмови від касаційної скарги або заяви про перегляд судового рішення за нововиявленими або виключними обставинами.

Звернуто увагу, що у главі 34 КПК України не передбачено можливості прокурора та інших учасників судового провадження доповнити

або змінити подану ними заяву про перегляд судового рішення за нововиявленими або виключними обставинами. З огляду на це, главу 34 КПК України запропоновано доповнити новою статтею такого змісту: «Стаття 464¹. Зміна і доповнення заяви про перегляд судових рішень за нововиявленими або виключними обставинами. Зміна і доповнення заяви про перегляд судових рішень за нововиявленими або виключними обставинами здійснюється згідно з положеннями статті 403 цього Кодексу, з урахуванням особливостей, визначених цією главою».

ВИСНОВКИ

Дослідження поняття, ознак, підстав і меж угляду прокурора у кримінальному провадженні, його розмежування із суміжними категоріями, здійснення класифікації та характеристика особливостей реалізації угляду прокурора у стадіях кримінального провадження дало можливість сформулювати низку висновків і пропозицій.

1. Мовні одиниці «угляд» та «розсуд» можна використовувати як двозначні, а за винятком пари «процес – результат» як синонімічні. Дискреція конкретизує зміст розумової діяльності у вигляді угляду. Тому ці категорії помилково протиставляти.

2. У правничій літературі сформульовані кілька підходів до розуміння видів правозастосовного угляду, зокрема угляду прокурора – як суб'єктивний бік діяльності правозастосувача, як свободу на здійснення правозастосовної діяльності, вибір правозастосувачем процесуального рішення, як варіант процесуального рішення (процесуальної дії), як одну з форм повноважень державних органів та службових осіб, що ведуть кримінальне провадження, як специфічний аспект правозастосовної діяльності. Усі наведені підходи, за дотримання зазначених до кожного з них умов і застережень, мають право на існування, оскільки з різних аспектів розкривають таке складне та багатогранне правове явище.

3. До ознак угляду прокурора у кримінальному провадженні належать такі: 1) є аспектом правозастосовної діяльності прокурора у кримінальному провадженні; 2) полягає у виборі прокурором процесуальної дії чи процесуального рішення з двох чи більше альтернатив; 3) такий вибір може бути прямо передбачений у кримінальному процесуальному законі, впливати з нього або бути пов'язаний з недоліками кримінального процесуального регулювання; 4) кожна з альтернатив повинна бути законною, обґрунтованою і справедливою, відповідати вимогам, що ставлять до правозастосовного акту; 5) здійснення вибору має відбуватися тільки у межах повноважень прокурора, наданих йому кримінальним процесуальним законом, та з урахуванням обставин кримінального провадження; 6) психологічною основою угляду прокурора є його внутрішнє

переконання та правосвідомість; 7) має відповідати засадам кримінального провадження.

4. Угляд прокурора у кримінальному провадженні – це аспект правозастосовної діяльності прокурора у кримінальному провадженні, що полягає у виборі, передбаченому кримінальним процесуальним законом, або такому, що впливає з нього, чи зумовленого недоліками кримінального процесуального регулювання, прокурором процесуальної дії чи процесуального рішення з двох чи більше законних, обґрунтованих та справедливих альтернатив, які відповідають вимогам, що ставляться до правозастосовного акту, у межах повноважень прокурора та з урахуванням обставин кримінального провадження, на підставі його внутрішнього переконання і правосвідомості.

5. Підставами для угляду прокурора у кримінальному провадженні є недоліки кримінально-процесуального законодавства, надмірне вживання у нормативно-правових актах оцінних понять, а також волевиявлення законодавця, коли він прямо передбачив можливість вибору прокурором певного процесуального рішення або процесуальної дії. Угляд, що базується на неправових підставах, межує зі свавіллям.

6. Межами угляду прокурора у кримінальному провадженні є правові рамки, які встановлюють допустиму свободу прокурора у виборі найдоцільнішого із законних, обґрунтованих та справедливих варіантів процесуальних рішень та процесуальних дій.

7. Складність та багатоаспектність категорії «угляд прокурора у кримінальному провадженні» породжує чималий спектр його класифікації.

За предметом угляд прокурора у кримінальному провадженні можна поділити на: нормативний та індивідуальний. За ступенем дискретності угляд прокурора у кримінальному провадженні може бути: безперервний і дискретний – умови прийняття процесуального рішення, вчинення процесуальної дії або саме процесуальне рішення, процесуальна дія мають визначений перелік альтернатив. За галузевою приналежністю норм права угляд прокурора у кримінальному провадженні буває: у сфері кримінального права та у сфері кримінально-процесуального права. Залежно від статусу прокурора: угляд, що може бути підданий перегляду, та остаточний угляд.

8. На практиці створення групи прокурорів здійснюють практично у всіх кримінальних провадженнях. У такий спосіб керівники органу прокуратури вирішують проблему заміни процесуального керівника через надмірне навантаження або інші обставини. Однак фактично відбувається перепокладання діяльності з керівництва досудовим розслідуванням між членами групи прокурорів, у якій цю діяльність здійснює лише один прокурор. Інші прокурори, визначені у складі групи є «технічними», страхують основного прокурора. Унаслідок цього група прокурорів створена

та діє суто формально без чіткого визначення для кожного з її учасників напряму роботи, відповідальності за її результат. Тож кримінально-процесуальний інститут, що передбачений як виняток, застосовують як правило. З метою запобігання такій негативній правозастосовній практиці у КПК України доречно визначити чіткі підстави для формування групи прокурорів.

9. Угляд прокурора під час досудового провадження може бути реалізований і шляхом складання повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення. Особливий інтерес становить підстава для повідомлення про підозру – наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення. Під достатністю доказів, що є підставою для повідомлення про підозру, слід розуміти узгоджену, взаємопов'язану, без внутрішніх суперечностей систему доказів, що підтверджують наявність обставин, які утворюють подію кримінального правопорушення та винуватість підозрюваного у його вчиненні.

10. Крім того, проявами угляду прокурора у стадії досудового розслідування є: рішення про фіксацію процесуальної дії за допомогою технічних засобів; право на встановлення процесуальних строків, зокрема продовження строку негласних слідчих (розшукових) дій; продовження строку виконання спеціального завдання; продовження строку досудового розслідування; визначення підслідності; рішення про дозвіл на розголошення відомостей досудового розслідування; проведення опитування особи у режимі відео- чи телефонної конференції; повідомлення особам про проведення щодо них негласних слідчих (розшукових) дій; складання ключових процесуальних актів – письмового повідомлення про підозру, обвинувального акта; рішення про розгляд обвинувального акта у спрощеному провадженні; вручення письмового повідомлення про підозру; зупинення досудового розслідування.

11. Зважаючи на здійснювану прокурором функцію у стадії підготовчого провадження, йому необхідно прийняти оптимальне процесуальне рішення, яке максимально передаватиме дух закону, відповідатиме засадам кримінального провадження в тих ситуаціях, де законодавець не врегулював відносини через неможливість врахування усіх нюансів, проте передбачив повноваження прокурора врегулювати ці питання на підставі закону, власного досвіду та внутрішнього переконання.

12. У суді першої інстанції прокурор може реалізувати свій угляд у випадках, передбачених КПК України. Використовуючи угляд, прокурор у стадії судового розгляду: 1) вирішує, чи проголошуватиме вступну промову; 2) висловлює позицію щодо порядку дослідження доказів; 3) приймає рішення про доповнення, зміну або відмову від підтримання державного обвинувачення; 4) вирішує питання про усунення державного обвинувача або про самостійну участь у судовому розгляді у разі

відмови у погодженні доповнення, зміни чи відмови від підтримання державного обвинувачення; 5) викладає свою думку щодо суті обвинувачення, а також з інших питань, що виникають під час судового розгляду; 6) визначає, чи виступатиме у судових дебатах один прокурор або кожен із них обгрунтовує у промові свою позицію у певній частині обвинувачення; 7) висловлює міркування щодо кримінально-правової кваліфікації, призначення заходів кримінально-правового характеру та інших питань, що вирішує суд за наслідками судового розгляду.

13. Помилково вважати, що прокурор повинен бездумно застосовувати закон. Правозастосування без попереднього уясування змісту правової норми перестає бути ефективним. З огляду на це, законодавець, регламентуючи умови звільнення особи від кримінальної відповідальності, використовує оцінні ознаки, що дають можливість враховувати обставини конкретного кримінального провадження. Саме наявність оцінних понять у КПК України та КК України є підставою для угляду прокурора.

14. Прокурор реалізує угляд й у контрольних судових провадженнях, що проявляється у: 1) поданні апеляційної чи касаційної скарги, заяви про перегляд судових рішень за нововиявленими або виключними обставинами; 2) зміні апеляційної чи касаційної скарги; 3) поданні заперечення на апеляційну чи касаційну скаргу; 4) праві прокурорів вищого рівня подавати апеляційні, касаційні скарги, заяву про перегляд судових рішень за нововиявленими або виключними обставинами незалежно від їх участі в судовому провадженні; 5) праві прокурорів вищого рівня доповнити, змінити або відмовитися від апеляційної, касаційної скарги, заяви про перегляд судового рішення за нововиявленими або виключними обставинами, внесеними ними чи прокурорами нижчого рівня; 6) поданні клопотання про передачу кримінального провадження на розгляд палати, об'єднаної палати Касаційного кримінального суду або Великої Палати Верховного Суду; 7) визначенні ознак підстав для зміни або скасування судових рішень у кримінальному провадженні.

Прокурор у контрольних судових стадіях вдається до угляду, зміст та межі якого визначені у КПК України. Важливість його реалізації обумовлена тим, що це останні можливості прокурора забезпечити захист прав та законних інтересів особи, тому він повинен використати увесь арсенал можливостей, визначених кримінально-процесуальним законом (подання апеляційної (касаційної) скарги, її доповнення, зміну або відмову від апеляційної (касаційної) скарги, подання заперечення на апеляційні (касаційні) скарги інших учасників провадження впродовж установленого КПК строку, відмову від апеляційної (касаційної) скарги).

СПИСОК ОПУБЛІКОВАНИХ ПРАЦЬ ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ

1. Кахновець С. О. Поняття, суть та значення угляду прокурора в кримінальному провадженні. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2017. Т. 2. С. 158–161.
2. Кахновець С. О. Механізм формування та межі дискреційних повноважень прокурора. *Право і суспільство*. 2017. № 2. Ч. 2. С. 168–172.
3. Кахновець С. О. Реалізація дискреційних повноважень прокурора при здійсненні процесуального керівництва досудовим розслідуванням. *Підприємництво, господарство і право*. 2017. № 10. С. 220–222.
4. Kachnovets S. O. Realization of the discretionary powers of the prosecutor at the preparation to the stage of the preparatory court proceedings. *Visegrad Journal of Human Rights*. 2018. № 5 (volume 2). S. 37–42.
5. Кахновець С. О. Угляд прокурора при зміні обвинувачення в суді: деякі кримінально-процесуальні аспекти. *Порівняльно-аналітичне право*. 2019. № 1. URL: http://www.pap.in.ua/1_2019/100.pdf
6. Кахновець С. О. Дискреційні повноваження прокурора в кримінальному провадженні / С. О. Кахновець // Всеукраїнська науково-практична конференція «Юридичні науки: проблеми та перспективи»: тези доповідей, 23–24 червня 2017 р. – Запоріжжя: Класичний приватний університет, 2017. – С. 94–96;
7. Кахновець С. О. Значення угляду прокурора в кримінальному провадженні. Співвідношення понять «дискреційні повноваження прокурора», «угляд» та «розсуд прокурора у кримінальному провадженні» / С. О. Кахновець // Матеріали міжнародної науково-практичної конференції «Людина і Закон: публічно-правовий вимір»: тези доповідей, 6–7 жовтня 2017р. – Дніпро: Громадська організація Правовий світ, 2017 – С. 103–105;
8. Кахновець С. О. Реалізація дискреційних повноважень прокурора на стадії досудового розслідування / С. О. Кахновець // Міжнародна науково-практична конференція «Нове міжнародне право та національне законодавство – нові завдання юридичної науки»: тези доповідей, 10–11 листопада 2017 р. – Київ: Центр правових наукових досліджень, 2017 – С. 117–120;
9. Кахновець С. О. Угляд прокурора на стадії підготовчого судового провадження / С. О. Кахновець // Міжнародна науково-практична конференція «Права та обов'язки людини у сучасному світі»: тези доповідей, 9–10 листопада 2018 р. – Одеса: ГО Причорноморська фундація права, 2018 – С. 89–93;
10. Кахновець С. О. Угляд прокурора на стадії досудового розслідування / С. О. Кахновець // Міжнародна науково-практична конференція «Правова держава: напрямки та тенденції її розбудови в Україні»: тези

доповідей, 10–11 травня 2019 р. – Одеса: ГО Причорноморська фундація права, 2019 – С. 118–121;

11. Кахновець С. О. Деякі аспекти реалізації угляду прокурора у кримінальному провадженні / С. О. Кахновець // Міжнародна науково-практична конференція «Реформування національного та міжнародного права: перспективи та пріоритети»: тези доповідей, 17–18 січня 2020 р. – Одеса: ГО Причорноморська фундація права, 2019 – С. 132–135.

АНОТАЦІЯ

Кахновець С. О. Угляд прокурора у кримінальному провадженні. – Кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису.

Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.09 «Кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність». – Львівський національний університет імені Івана Франка, Міністерство освіти і науки України. – Львів, 2020.

Дисертація присвячена комплексному дослідженню правових, теоретичних основ і особливостей угляду прокурора у кримінальному провадженні.

З'ясовано, що у КПК України відсутнє визначення поняття «угляд прокурора», тому запропоновано авторське визначення поняття угляду прокурора у кримінальному провадженні. З'ясовано підстави, причини та межі угляду прокурора у кримінальному провадженні. Здійснено класифікацію угляду прокурора у кримінальному провадженні.

Звернено увагу на те, що угляд прокурора під час досудового провадження може бути реалізований і шляхом складання повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення. Запропоновано у КПК України визначити чіткі підстави для створення групи прокурорів.

Стверджується, що використовуючи угляд, прокурор у стадії судового розгляду: вирішує питання про необхідність проголошення вступної промови; висловлює позицію щодо порядку дослідження доказів; приймає рішення про доповнення, зміну або відмову від підтримання публічного обвинувачення; вирішує питання про усунення публічного обвинувача або про самостійну участь у судовому розгляді у разі відмови у погодженні доповнення, зміни чи відмови від підтримання публічного обвинувачення; викладає свою думку щодо суті обвинувачення, а також з інших питань, що виникають під час судового розгляду; висловлює міркування щодо кримінально-правової кваліфікації, призначення заходів кримінально-правового характеру та інших питань, які вирішує суд за результатами судового розгляду.

Запропоновано доповнити ст. 470 КПК України ще однією обставиною, яку необхідно враховувати прокурору при вирішенні питання про укла-

дення угоди про визнання винуватості – добровільність згоди підозрюваного чи обвинуваченого при укладенні угоди про визнання винуватості.

З'ясовано, що прокурор реалізує угляд й у контрольних судових провадженнях.

Ключові слова: кримінальне провадження, угляд, дискреція, прокурор, оцінні поняття, прогалини, колізії, досудове розслідування, судове провадження.

АННОТАЦІЯ

Кахновець С.О. Усмотрение прокурора в уголовном производстве. – Квалификационный научный труд на правах рукописи.

Диссертация на соискание ученой степени кандидата юридических наук по специальности 12.00.09 «Уголовный процесс и криминалистика; судебная экспертиза; оперативно-розыскная деятельность». – Львовский национальный университет имени Ивана Франко, Министерство образования и науки Украины. – Львов, 2020.

Диссертация посвящена комплексному исследованию правовых, теоретических основ и особенностей усмотрения прокурора в уголовном производстве.

Установлено, что в УПК Украины отсутствует определение понятия «усмотрения прокурора», предложено авторское определение понятия усмотрения прокурора в уголовном производстве. Выяснено основания, причины и пределы усмотрения прокурора в уголовном производстве. Осуществлена классификация усмотрения прокурора в уголовном производстве.

Обращено внимание на то, что усмотрение прокурора в ходе досудебного производства может быть реализовано и путем составления сообщения о подозрении в совершении уголовного преступления. Предложено в УПК Украины определить четкие основания для создания группы прокуроров.

Утверждается, что используя усмотрения, прокурор в стадии судебного рассмотрения: решает вопрос о необходимости провозглашения вступительной речи; выражает позицию о порядке исследования доказательств; принимает решение о дополнении, изменении или отказе от поддержания публичного обвинения; решает вопрос об устранении публичного обвинителя или о самостоятельном участии в судебном разбирательстве в случае отказа в согласовании дополнения, изменения или отказа от поддержания публичного обвинения; излагает свое мнение по существу обвинения, а также по другим вопросам, возникающим в ходе судебного разбирательства; высказывает соображения по уголовно-правовой квалификации, назначении мер уголовно-правового

характера и других вопросов, которые решает суд по результатам судебного разбирательства.

Предлагается дополнить ст. 470 УПК Украины еще одним обстоятельством, которое необходимо учитывать прокурору при решении вопроса о заключении соглашения о признании виновности – добровольность согласия подозреваемого или обвиняемого при заключении сделки о признании виновности.

Выяснено, что прокурор реализует усмотрение и в контрольных судебных процессах.

Ключевые слова: уголовное производство, усмотрение, дискреция, прокурор, оценочные понятия, пробелы, коллизии, досудебное расследование, судебное производство.

ANNOTATION

Kakhnovets S. O. Discretion of the prosecutor in criminal proceedings – Qualifying scientific work on the rights of the manuscript.

Dissertation for the degree of Candidate of Juridical Sciences (PhD in Law) in specialty 12.00.09 “Criminal process and criminalistics; judicial examination; operational investigative group performance (activity)”.– Ivan Franko National University of Lviv, Ministry of Education and Science of Ukraine.– Lviv, 2020.

The relevance of topic is determined by unjustifiably less attention to the issue of discretion of the prosecutor in criminal proceedings, especially in contrast to other types juridical discretion. In view of this, there is still no common understanding of the discretion of the prosecutor in criminal proceedings and the peculiarities of the implementation of the discretion of the prosecutor at different stages of criminal proceedings have not been clarified. Systematic analysis of domestic criminal procedural regulation/legislation shows a significant number of judgment concept, juridical conflicts, gaps in criminal procedure legislation and other defects, which is the basis for the discretion of the prosecutor.

It is found that the Criminal Procedure Code of Ukraine does not provide the definition of “prosecutor’s discretion”, but the definition itself is used. According to paragraph 2 of Article 364, if several public prosecutors participated in trial, in pleadings, by their own discretion, one public prosecutor may speak, or each of them may substantiate his position in a certain part of charges.

It is stated that the prosecutor’s discretion in criminal proceedings – is an aspect of the law activity of the prosecutor in criminal proceedings, which consists in free choice provided by the criminal procedure law, or caused by deficiencies in criminal procedure regulation/legislation, the prosecutor of a

procedural action or procedural decision of two or more lawful, reasonable and fair alternatives on the basis of his inner opinion, legal awareness and the circumstances of criminal proceedings.

It is alleged that the terms “discretion” and “discretionary powers of the prosecutor” are used as synonyms. Discretion specifies the content of the intellectual activity of the prosecutor. Discretion is the aspect of understanding the category of “prosecutor’s opinions/views in criminal proceedings”.

It was found that the basis for the prosecutor’s discretion in criminal proceedings are the deficiencies in criminal procedure regulation/legislation, excessive use of judgment concept in regulations, as well as the expression of the will of the legislator, when he directly provided the possibility for the prosecutor to choose a certain procedural decision or procedural action. As for the reasons for the prosecutor’s discretion in criminal proceedings – they are the dynamic of state and public life; ability of legislators to regulate only typical situations during criminal proceedings; technical and deficiencies in criminal procedure regulation/legislation, the provisions of which cannot be applied without the discretion of the prosecutor.

It is noted that the functions of the prosecutor’s discretion in criminal proceedings are determined by his grounds. The function of the means of implementation of law enforcement policy has a clear correlation with the will of the lawmaker to provide an alternative to the law enforcer in choosing a certain decision or taking appropriate action in accordance to the specific conditions. Distinguishing features of the options of overcoming the conservative aspect of law as well as the function of solving of conflicts, gaps in the law relating to system-structural and logical-linguistic defects of criminal procedure law.

The limits of the prosecutor’s discretion in criminal proceedings are the legal framework that establishes the permissible will of the prosecutor in choosing the most appropriate, lawful, reasonable and fair options for procedural decisions and procedural actions.

Arguments are provided with regard to the statement, that the discretion of the prosecutor in criminal proceedings is an objective legal phenomenon that allows flexibility in law enforcement. This legal phenomenon is a means of overcoming gaps in criminal procedure in the absence of the necessary legal framework or in a situation of impossibility to complete legal regulation, allows to respond quickly to the transformation of public relations when the legislator cannot catch up with the time to respond properly to changes in social life.

The classification of the prosecutor’s discretion in criminal proceedings has been carried out. By subject on: normative and individual. By degree of discreteness: continuous and discrete. By field of law: in field of criminal law and in field of criminal procedural law. Depending on the status of the prosecutor: discretion that can be reviewed and final discretion.

It is stated that the realisation of the prosecutor's discretion at the stage of pre-trial investigation are: the decision to fix the procedural action with the help of technical means; the right to set procedural deadlines, in particular the extension of the term of investigative actions; extension of the term of performance of the specific task; extension of the pre-trial investigation; determination of jurisdiction; decision on permission to disclose information of the pre-trial investigation; conducting a survey of a person in the mode of video or telephone conference; notification of persons on conducting investigative actions against them; drafting key procedural documents – written notice of suspicion, indictment; decision on consideration of the indictment in simplified proceedings, delivery of a written notice of suspicion; suspension of the pre-trial investigation.

Attention is drawn to the fact that the discretion of the prosecutor during the pre-trial proceedings can be realized by a notice of suspicion of committing a criminal offense. Particular interest is the last ground for notification of suspicion – the availability of sufficient evidences to suspect a person of committing a criminal offense. It is proposed to define clear grounds for the establishment of a group of prosecutors in the Criminal Procedure Code of Ukraine.

It is alleged that the prosecutor use discretion at the trial stage he: decides on the need to deliver an introductory speech; expresses a position on the procedure for examining evidence; decides on the addition, change or refusal to support the public prosecution; decides on the removal of the public prosecutor or on his participation in the trial in case of refusal to agree on additions, changes or refusal to support the public prosecution; sets out its views on the merits of the charges, and other issues that arise during the trial; expresses opinions on criminal law qualification, appointment of measures of criminal law and other issues, which is decided by the court based on the results of the trial.

Add to Article 470 of the Criminal Procedure Code of Ukraine circumstance that must be taken into account by the prosecutor when deciding on the conclusion of a plea agreement – the voluntariness of suspected/criminal defendant in concluding a plea agreement.

It is founded that the prosecutor exercises discretion in court proceedings by: filing of an appeal or cassation appeal, request for review of court decisions in newly discovered or exceptional circumstances; changing appeal or cassation complaint; filing an objection to an appeal or cassation appeal; the right of higher prosecutors to file appeals, cassation appeals, requests for review of court decisions on newly discovered or exceptional circumstances, regardless their participation in court proceedings.

Key words: criminal proceedings, discretion, prosecutor, judgment concept, gaps, juridical conflicts, pre-trial investigation, court proceedings.

Підписано до друку 22.01.2021 р. Формат 60x90/16
Обсяг 0,9 авт. арк.
Тираж 100 прим. Папір офсетний.

Друк: ФОП Кундельська В.О.
79037, м. Львів, вул. Студинського, 4.
Виписка з ЄДР серія АА № 543619 від 22.10.2007 р.
Тел.: 096 270 62 87; 050 227 91 39.
e-mail: genaprint@gmail.com

